

WAARNEMINGEN KUNSTMATIG INTELLIGENT

AI doet een poging

AI-LEN DE BRUIN

Op mijn werk heb ik de laatste tijd veel te maken met Artificiële Intelligentie (AI). Ik dacht, dat biedt vast mogelijkheden om deze rubriek sneller samen te stellen. Ik heb aldus geprobeerd mijn verhaal te schrijven met behulp van ChatGPT. Het blijkt dat deze toepassing geen informatie direct van internet kan halen, dus het gehele Excel-bestand uploaden en het resultaat afwachten is geen optie. Van een paar waarnemingen de tekst kopiëren werkt wel. Het resultaat wordt nogal poëtisch, zoals bijvoorbeeld van het Bokje.

“In het uitgestrekte landschap van Nederland, waar de weiden zich uitrollen als groene dekens onder de hemel, fladdert een mysterieuze bewoner: het bokje. Kleine, verborgen schimmen die zich tussen het riet en de struiken verschuilen, en slechts af en toe hun aanwezigheid verraden door op te vliegen uit hun schuilplaatsen. Het verhaal begint op een kille dag in de Aetsveldsche Polder, waar de lucht trilt van de kou en de grond nog sluimerend onder een laagje vorst ligt. Nittert van de Water, een gepassioneerde vogelwaarnemer, ziet er één overvliegen, als een flits van bruin en grijs tegen de bleke winterhemel. En dan, enkele weken later, ontvouwt zich een ander hoofdstuk van dit verhaal. Ellen de Bruin, ogen scherp gericht op het landschap, vangt een glimp op van het Bokje in een watergeultje, verscholen tussen de stoppels van het veld. Een teken van leven te midden van de verstilde natuur. Ricardo van Dijk, ook aanwezig in de Aetsveldsche

Door middel van generatieve invulling en de poëtische omschrijving uit dit artikel ontstond dit verrassende bokje in Photoshop

Polder, registreert de aanwezigheid van het Bokje, maar zijn ontmoeting blijft enkel een vermelding in de lijst van waarnemingen, een herinnering aan een vluchtige ontmoeting die ons eraan herinnert hoezeer deze vogels de kunst van het onzichtbaar zijn beheersen. De reis van het Bokje gaat verder door verschillende landschappen en seizoenen. Valentijn van Benthem, een ware vogelliefhebber, spot het Bokje bij Binnengouw / Buitengouw, stil bij het opvliegen, een kleine snip met een snavel die doet denken aan zijn verwant, de Houtsnip. Verder naar de Durgerdammerdijk, waar Zimbo Boudewijns de opvliegende bewegingen van het bokje gadeslaat, een moment van schoonheid te midden van het alledaagse. En dan, te midden van het weidse IJperveld, vangt Gijs Verbossen niet alleen een glimp op van het Bokje, maar hoort ook het kenmerkende geluid dat door de lucht snijdt als een mes door boter, een symfonie van het leven in de wildernis. Het Bokje laat zich zien en horen op verschillende plekken, van Landscroon tot Lutkemeerpolder, van NT Klarenbeek tot het Schinkelbos. Telkens weer een herinnering aan de kwetsbare schoonheid van de natuur, aan de magie van het alledaagse. En zo, terwijl het Bokje zijn vleugels uitslaat en zijn reis door het Nederlandse landschap vervolgt, blijft het een bron van verwondering en inspiratie voor hen die de moeite nemen om te kijken, te luisteren en te ervaren.” Ik denk niet dat de lezers hier blij van worden...